Wandeling voor de jeugd in Engbertsdijksvenen, 14 oktober2026

Herfstvakantie, en het leek de Natuurvereniging een mooie gelegenheid om de plaatselijke jeugd warm te maken voor de natuur. Daar was een wandeling voor bedacht door het veen.
De start was bij het boerderijtje van Staatsbosbeheer in Kloosterhaar. Er waren 8 jongens en meisjes komen opdagen, met hun ouders. Het was een prachtige dag, met een strakblauwe hemel.

Vooraf werd gevraagd, wat ze hoopten tegen te komen. Ze noemden verschillende beesten, maar slangen, dat zou wel mooi wezen. De gids kon hen in ieder geval wel sporen laten zien van reeën, of graafwerk van konijnen, maar de dieren zelf lieten zich niet zien. Wel was er genoeg te zien in de lucht: oktober is het hoogtepunt voor de vogeltrek, en dat bleek ook wel. Er kwamen de hele tijd grote groepen ganzen vanuit het noorden aanvliegen. Kolganzen in dit geval, die kun je kennen aan hun mooie hoge roep.

Tussendoor leerden de kinderen van een paar planten hoe die aan hun naam komen, als pijpenstrootje, pitrus, adelaarsvaren. En het verschil tussen de beide soorten berken die in het veen groeien: de ruwe en de zachte. Het verschil kun je voelen aan de jonge twijgen.

Ook de geschiedenis kwam aan bod. Hier had je nog maar een eeuw geleden een paar meter hoger gestaan, door het veen dat er toen nog was! In een kuil op de heide kon je aan de wand zien hoe het er hier uitzag voordat het veen eroverheen is gegroeid. Als je weet waar je op letten moet kun je bijvoorbeeld zien dat het een tijdlang heel koud en kaal is geweest. Er waren door de gids een paar windkanters meegenomen: stenen die als het ware gezandstraald zijn, en daar een bijzondere vorm door hebben gekregen.

Maar de grootste klapper kwam toch wel op eind van de tocht. De gids wist een plek waar je vaak wel adders kunt aantreffen. De jongens en meisjes kregen waar ze voor kwamen: twee grote adders, een mannetje en een vrouwtje!

Terug bij de boerderij waren er broodjes en knakworst tot besluit.

Geert Euverman